

Vakantiepark Vlugtenburg

Terug naar de wortels aan het mooiste strand van Nederland

SILVIA GOUTIER

Lange tijd was vakantiepark Vlugtenburg bij 's-Gravenzande een soort Rotterdam in het klein met vaste bewoners. Tot op een dag eigenaar Albert Kling besloot het roer om te gooien en van Vlugtenburg weer een natuurpark te maken voor rustzoekers.

Stel: je denkt een bedrijf te hebben en op een dag kom je tot de conclusie, dat het eigenlijk andersom is: het bedrijf heeft jou en is bezig jou weg te voeren van alles waar je voor staat. Dit overkwam Albert Kling, natuurmens, boerenzoon en eigenaar van Vakantiepark Vlugtenburg bij 's-Gravenzande. Na dit moment van inzicht en zelfkennis begon voor hem een moeizame maar succesvolle weg terug naar zijn eigenlijke bestemming, zijn wortels: een rustig vakantiepark, waar mensen in harmonie met een natuurlijke duinomgeving kunnen recreëren. Tijdens een rondleiding over het terrein zie ik daar al veel van terug. Duidelijk werd me ook dat dit alles hem niet met de Noordzeewind is komen aanwaaien.

Klein Rotterdam, grote zorgen

Het begon met opa Jan Kling. Dichtbij 's-Gravenzande en op tweehonderd meter van het strand

kocht hij een stuk grond om er een boerenbedrijf te beginnen. Later kwamen er tenthuisjes bij voor vakantiegangers. In de oorlog werd het gebied tot Sperrgebiet verklaard en de familie Kling moest geëvacueerd worden. Bij terugkomst na de oorlog bleken er vakantiehuishes bijgebouwd te zijn! In de jaren vijftig nam de vader van Albert Kling het bedrijf over. Hij stopte met het boerenbedrijf en legde zich volledig toe op het vakantiepark met inmiddels 450 seizoensplaatsen. In 1995 nam Albert op zijn beurt het stokje over. Er was steeds minder sprake van een vakantiepark: het gebied was van april tot november verworpen tot de zomerresidentie van bepaalde wijken van Rotterdam. De kinderen gingen tijdens die maanden in het Westland naar school. Vakantie houden deden de bewoners ergens anders.

Hutje aan mutje

Overall in Europa kon je in die tijd eenzelfde ontwikkeling zien: leuke campings werden compleet volgebouwd met stacaravans. Hutje aan mutje. Vlugtenburg vormde hierop geen uitzondering. En als je er dan nog een tentje tussen wist te plaatsen, was je een vreemde eend in de bijt. De vaste gasten maakten de dienst uit. Albert Kling kreeg er om verschillende redenen genoeg van. Hij wilde geen Gamma-bouwsels meer, maar

Vlugtenburg: een intrigerende naam, die minstens al in 1500 in gebruik was. Sommigen menen dat hier een hoge plek was, waar mensen heen konden vluchten in tijden van watersnood. Tegenwoordig ontvluchten bezoekers vooral de stress van het dagelijkse leven. Foto: Silvia Goutier.

Sinds 1995 zwaait Albert Kling de scepter over Vakantiepark Vlughtenburg. Onder zijn regering is de camping omgevormd tot een natuurvriendelijk recreatieoord.
Foto: Silvia Goutier.

Hollands duin. Hij wilde de politie niet meer als kind aan huis. Hij wilde blij vakantiegezichten zien. Maar vooral wilde hij bijdragen aan een impuls voor het natuur- en strandtoerisme in Zuid-Holland.

Het roer om

Weten wat je niet meer wilt is één ding, maar hoe realiseer je dan wat je wel wilt? Albert zocht daarvoor hulp en goede raad. Hij ging in gesprek met gemeente, politie en natuurbeschermingsorganisaties zoals het Zuid-Hollands Landschap en Stichting Duinbehoud. En hij vond in Wilfred van Luyk, gebiedsmarketeer, een goede partner. Samen ontwikkelden zij een herstructureringsstrategie die nog steeds in volle gang is. Daarbij lieten zij zich adviseren door de brancheorganisatie RECRON en Gastvrij Nederland Inspiratiepark. Inmiddels is het aantal vaste standplaatsen teruggebracht van 450 naar 80. Over vijf jaar zullen ook die weg zijn. Voor vakantiegasten is er keuze uit trekkershutjes, kampeerplaatsen voor tent of camper of bungalows. De gekleurde Gammahekjes zijn vervangen door takkenrillen (afscheidings van snoeiafval), waarin vogels voedsel en nestgelegenheid vinden. De afstervende schors van de takken trekt insecten aan. Verharde wegen zijn vervangen door schelpenpaden. Er is een wateroverloop aan de rand van de camping en een paddenpoeltje. In de sloten rondom kwaken de kikkers. Bij de aanplanting wordt ervoor gezorgd dat de vegetatie duinspecifiek blijft. Het doel is een 'zachte' overgang van vakantiepark naar de nabijgelegen natuur van De Banken. Het eetpaviljoen is ook voor passanten via het fietspad toegankelijk. Een andere 'zachte' overgang.

Van raften tot strandrolstoel

Het vakantiepark Vlughtenburg nieuwe stijl richt zich nu op een zo groot mogelijke doelgroep: rustzoekers, gezinnen met kinderen, natuurliefhebbers of sportieve recreanten. Zolang men

maar voor anderen geen overlast veroorzaakt is men welkom. Hoewel de nadruk ligt op rust en natuurbeleving, is het er beslist geen saaie boel. De 'Vlughtenburgers' proberen zoveel mogelijk vakantie wensen te vervullen. Er zijn verschillende arrangementen te boeken, waarbij vooral gebruik wordt gemaakt van recreatiemogelijkheden buiten het park. In het nabijgelegen 's-Gravenzande is het gezellige winkelen of een taartje eten. Vlughtenburg is altijd op zoek naar nieuwe ideeën. In letterlijke en figuurlijke zin tinnert Albert Kling flink aan de weg. Zo steekt hij op de camping regelmatig de handen uit de mouwen en doet hij daarnaast zijn zegje als steunraadslid voor de VVD in de gemeente. Is er dan nog wel tijd voor zijn eigen natuurbeleving? "Ja hoor," zegt hij, "ik ga regelmatig op pad met de verrekijker." Ook dat past bij zijn motto: 'Blijf altijd jezelf. Doe waar je je het prettigst bij voelt'. Dit alles en nog veel meer is te lezen op: <http://www.vlughtenburg.nl/>

SILVIA GOUTIER IS RIJSAMBTENAAR.
VERDER IS ZE VRIJWILLIGER VOOR DIVERSE
NATUURORGANISATIES EN SCHRIJFT ZE ARTIKELN.

Takkenrillen: een vogelvriendelijke schutting verhoogt op een eenvoudige manier de natuurwaarde. Hoewel je als campinghouder wel even flink de handen uit de mouwen moet steken. Gelukkig heeft Albert Kling er veel voor over om zijn bedrijf om te vormen tot een ecologisch verantwoord vakantiepark.
Foto: Silvia Goutier.

